

## Ho sé

*Un relat de: [Pallars](#)*

Sé que des d'aquest racó de la finestra encara puc gaudir de l'escalfor del sol radiant que travessa els vidres per donar-me un xic d'alè.

Sé que els núvols, amb totes les seves tonalitats de blaus i blancs, juguen amb mi per regalar-me unes llargues estones de distracció.

Sé que un estol d'ocells de tots colors s'apropen per donar la benvinguda a la primavera, esplèndida i animosa com sempre.

Sé que els rosers vermells, grocs i roses han florit al jardí del meu veí perquè la flaire que desprenen tenen la gosadia de penetrar l'aire i escampar així els millors plaers de què és capaç de gaudir l'ésser humà.

Ho sé.

Com també sé que la immensa tristor que sento des de la finestra de casa no té aturador. Massa morts, massa negror. Mai m'ha agradat la foscor. I, malgrat la desesperació i la impotència, sé que demà molta gent tornarà a fer el cor fort per intentar salvar la vida d'aquelles persones engolides per un virus malèfic.

Per uns moments el verd de l'esperança plana per la meva ment.

Ho sé.